

Nr 619

Av fröken **Elmén** och herr **Rimmerfors**, om utbildning av kuratorer för föräldrautbildning och rådgivning.

(Lika lydande med motion nr 515 i Första kammaren)

Ungdomsfrågorna blir alltmer framträdande och kräver samhällsåtgärder av olika slag. Statistiken visar, att antalet brott ökar och förekommer mer och mer i yngre åldrar, en tendens som också alkoholproblemen visar.

Missanpassningen grundläggs i tidig barnålder, och sakkunskapen ger klart besked om att de fem första levnadsåren är utomordentligt viktiga för människans framtida utveckling. Den felaktiga uppfostran barnen blir utsatta för i hemmen beror i de flesta fall inte på bristande ansvarskänsla utan mer på att föräldrarna helt enkelt inte har den mest elementära kunskap i barnuppfostran. För att citera barnpsykologen Birgitta de Vyllder-Bellander:

Det har i vår tid blivit en självklar sak att en ansvarskännande mor skaffar sig kunskap om hur barnets föda skall vara sammansatt. Lika angeläget borde det vara att föräldrarna får kunskap om hur de bäst skall fostra sitt barn och upplysas om den nutida barnpsykologins resultat. Även om barnpsykologin är en ung vetenskap har den dock redan nu skapat klarhet på väsentliga punkter. Otaliga barn växer upp utsvultna på värme och ömhet och otrygga av brist på fasthet och konsekvens i uppfostran.

Utbildning krävs f.n. på så gott som alla områden, men för den mest betydelsefulla uppgiften, den att vara föräldrar och kunna fostra barnen till livsdugliga människor, har utbildningen försumrats. Bristen på föräldrautbildning går ut över barnen och familjelivet.

Ett förebyggande arbete, som föräldrautbildning, skulle minska köerna vid de fåtaliga rådgivningsbyråer som finns och där väntetiden för icke akuta fall är flera månader. Skadorna kan ofta vara svåra att läka, och förbättringen kan spolieras av att barnet efter behandlingen återvänder till den olämpliga miljön som vållat skadorna och inte förändrats. I allmänhet ordnar vi behandling av missanpassade barn och ungdomar, men sällan gör vi något åt familjen, dit de i allmänhet förr eller senare återvänder.

Bildningsorganisationer och ideella föreningar bedriver ett lovvärt upplysningsarbete på detta område, men det är otillräckligt, och endast ett fåtal kommer i åtnjutande av upplysningen. Det finns inte heller tillräckligt antal psykologer som är utbildade för denna upplysande och rådgivande verksamhet.

Bra och lättfattlig litteratur finns på området, men föräldrar kommer sig inte för att köpa den. Det talade ordet blir för de flesta det levande ordet mer än det tryckta. Vi anser det nödvändigt att regelbundna kurser i föräldrautbildning kommer till stånd; dessa kan lämpligen bedrivas i nära samarbete med mödra- och barnavårdscentraler och barnavårdsnämnder.

Behovet av denna föräldraupplysning anser vi uppenbar och av förebyggande betydelse beträffande barn och ungdom. Därför bör skyndsamt utredas dels lämplig utbildning av kuratorer för denna föräldraupplysande och rådgivande verksamhet, dels antalet tjänster som krävs för att en försöksverksamhet i tillräcklig omfattning i olika delar av landet skall kunna komma till stånd. Tjänsterna bör lämpligen inordnas under socialstyrelsen.

Med anledning av vad ovan framhållits hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära om skyndsamt utredning i fråga om utbildning av kuratorer för föräldrautbildning och rådgivning samt antalet tjänster som krävs för att få till stånd försöksverksamhet i föräldrautbildning på skilda håll i landet.

Stockholm den 26 januari 1964

Brita Elmén

Einar Rimmerfors